

Sự thật về cái chết của Nhật Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyán Táng Thiát
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

Nhật Linh con người ghét chính trị, không muốn làm chính trị, thế mà sau cùng phải chết cho một cái tiêu chính trị, đó là chuyện của chúng ta đang sống.

LTS: Bài viết dưới đây của nhà văn Nguyễn Táng Thiát, con trai thi hào Nhật Linh Nguyễn Táng Tam, nhà văn nổi bật nhất ý kiến dưới đây, mà tác giả cho là “bóp méo sự thật, sai lệch lịch sử, xuyên tạc cái chết” của thân phụ ông. Trong số các ý kiến này, có một chuyện sách trong tác phẩm “Mặt Trời Ở Nơi,” của tác giả Nguyễn Văn Lạc, xuất bản mới đây. xin đăng nguyên văn bài viết của nhà văn Nguyễn Táng Thiát. Bài đăng như sau.

Nhật Linh Nguyễn Táng Tam

Ông có một tuổi trẻ đã sống cái chết cho chính mình:

Ngày 30-6-1963 (7 ngày trước cái chết) cha tôi đi mua quần áo cho nhóm Bút Viết. Bác sĩ Nguyễn Hữu Phiêm viết về sự kiện này như sau (trích trong sách Chân Dung Nhật Linh, tác giả Nhật Tân, trang 183): “Tôi dám quyết là Nhật Linh đã sống chết, ít nhất là một tuổi trẻ trước cái chết của mình, đúng là ngày 30-6-1963, anh tôi mua quần áo Trung Tâm Văn Bút mà trước đó anh là chủ tịch, không phải vì văn hóa, mà chết để giúp một phần nhỏ cho các văn học của anh trước khi sang bên kia thế giới. Ở Trung Tâm Văn Bút ra, Nhật Linh có ghé thăm tôi, những tiếng nói hôm nay tôi đi vắng”.

Ngày 2-7-1963 (5 ngày trước cái chết) cha tôi đến nhà in Tráng Sán làm giấy quyán cho con. Trong cuốn sách Nhật Linh Cha Tôi trang 192, tôi viết: “Năm ngày trước khi chết ông đến nhà in Tráng Sán đánh máy quyán Quyán: Tôi, Nhật Linh Nguyễn Táng Tam, giám đốc nhà xuất bản Pháng Giang và Đái Nay, ký tên dưới đây xác nhận rằng: trong khi tôi vắng mặt (bát cứ vì lý do gì) thì con tôi là Nguyễn Táng Thiát sẽ thay thế tôi đi mua quần áo hai nhà xuất bản kể trên và quyết định về quần áo của các tác phẩm của tôi. Làm tại Sài Gòn ngày 2 tháng 7 năm 1963”.

Ngày 7-7-1963 (ngày chết) cha tôi đến vĩnh biệt người bạn thân nhất của mình vì tuổi trẻ ông đến mà không gặp. Bác sĩ Nguyễn Hữu Phiêm viết: “Chá Nhật sau nhám ngày 7-7-63 Nhật Linh tôi đi vào buổi sáng 10 giờ. Tôi đang ngồi trong phòng ăn buổi sáng đi vào...”... “chúng tôi tiễn anh ra cửa ngõ rồi nắm tay nhau, khi quyát nhiên trên nét mặt Nhật Linh tôi không hề nhận thấy một dấu hiệu nào cho biết chết trong vài tiếng đồng hồ nữa anh sẽ xa

Sự thất vọng cái chết của Nhà thơ Linh (Kỳ 2)

Tác Giả: Nguyễn Tấn Hưng Thi
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

lánh cỏi trốn, xa tất cả mọi người thân yêu của anh để đi vào lều chõm.”

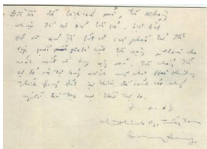
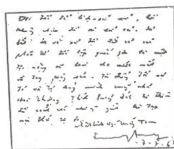
Buổi sáng hôm ấy sau khi cha tôi đi thăm bác Phiếm về thì chúng tôi, cha tôi và tôi, trên căn gác của chung cư chung An Đông bàn bạc rất lâu về đề mọi chuyện. Cha tôi về nói ít và kín tiếng, nhưng buổi sáng hôm ấy tôi thấy ông lo lắng tâm sự với tôi rất nhiều đi u, ông giở ng giở khúc triết và rành rọt mọi chuyện, và tôi có ghi lại đầy đủ trong cuốn nhật ký “Niềm Vui Chết Yếu” trong cuốn sách Nhà thơ Linh Cha Tôi.

Cũng như bác Phiếm lúc ấy tôi hoàn toàn không nghĩ cái chết sắp tới của cha tôi, cho đến khi ông sai tôi đi mua rau và ông về về trong lúc tôi vắng mặt.

Chuyện gì xảy ra trong lúc tôi vắng mặt ấy?

Bình tĩnh cha tôi nghĩ thì o và viết 71 chữ cuối cùng trong đời ông: 71 chữ cô đọng, đầy đủ, rõ ràng để mọi người bình thường có thể hiểu được ý nghĩa trung thực của tất cả những suy nghĩ tâm tư của ông.

Khi thì o tất cả những chính trị gia cha tôi đã sáng suốt tiên liệu là một vị nhà Ngô có thể chấp thu bản di chúc nên cha tôi đã cẩn thận viết làm hai bản. Hai bản đó giở ng nhau, chớ sai biệt một chữ. Nay, kèm với bài viết này, tôi đưa tiên sau nhà thơ k, tôi cho công bố cả hai lá thư suy nghĩ tâm tư đầy đủ để so sánh.

Hai bản di chúc và thư bút của Nhà thơ Linh Nguyễn Tấn Hưng Tam. (Hình: Tác giả cung cấp)

Nhà thơ Linh con người ghét chính trị, không muốn làm chính trị, thế mà sau cùng phải chấp nhận cho mình tiêu chính trị, đó là chuyện đáng buồn. Ông phải chấp nhận bị o và nhân phẩm của mình như ông Trần Thanh Hiệp đã viết trong cuốn sách Nhà thơ Linh, Nguyễn Nghĩ Sĩ-Người Chiến Sĩ, trang 132, như sau:

“Vào cái tuổi 57 của họ quá vĩ đại của cuộc đời, ông lo lắng cái chết của mình để cáo nhảm người con quyên bó người con, ngang nhiên chà đạp lên mọi thứ do là nhân phẩm, thế giá trẻ khi con người khác với các sinh vật khác...”

Nhà thơ Linh đã chu toàn mọi cái chết của mình một cách bình tĩnh. Nhà thơ Linh đã sẵn sàng cái chết cho mình trong sự tính toán sáng suốt.

Cái bình tĩnh ấy, cái sáng suốt ấy dứt khoát là không thể có được của một con người mà có bản tâm thần!

Trong cuốn sách Mất Thế Giới Nhà thơ xuất bản năm 2011 tác giả Nguyễn Văn Lạc đã dành hàng

Sự thật về cái chết của Nhà thơ Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyễn Tấn Thịnh
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

Một chương (chương 7) đã bàn về cái mà ông Lưu gọi là Ý Nghĩa Về Cái Chết của Nhà thơ Linh.

Nhưng thay vì tìm hiểu “ý nghĩa” cái chết của Nhà thơ Linh như đã ông Lưu đưa ra, suốt bài viết ông Lưu chỉ bàn về “nguyên nhân”. Cái nguyên nhân mà ông Lưu hãnh diện “tìm ra” như một khám phá lớn: đó là căn bệnh tâm thần. Theo Nguyễn Văn Lưu nguyên nhân Nhà thơ Linh chết là do bệnh tâm thần.

Đôi khi một ông Lưu không có chuyện Nhà thơ Linh chết vì phẫn nộ vì chết nhà Ngô. Đôi khi một ông Lưu thì giở mang 71 chữ tuy tập mớ nh c của Nhà thơ Linh để là một nh giở y lớn vô nghĩa. Thậm chí ông Lưu còn dám xuyên tạc ý nghĩa của thông điệp đó khi ông viết: “Đôi tôi đã là ch s x . Nhưng là ch s là ai? Ai x ? X như thế nào? Đã x ch a? Và là ch s có phải là ngày hôm nay không? Hay là câu chúc thơ trên thế ra phải hiểu như sau: Đôi tôi, đôi tôi t x ?” (Trang 177- Nguyễn Văn Lưu- Một Thế Giới Mới).

Ông Nguyễn Văn Lưu là người khôn ngoan. Ông không dám gì nói tới một người như Nhà thơ Linh là đang lên một gì thuyết r t d b b t b là căn bệnh tâm thần, nếu bài ông viết không có sự thuyết phục. Bài viết của ông dựa vào những chuyện, tài sách cũng có, tài nhân chứng cũng có, khi nào người đọc dễ dàng tin ngay những gì ông viết là xác đáng. Chính tôi là người đầu tiên b là.

Câu chuyện xảy ra như thế này:

Ba năm trước (2008) một bạn kia tôi nhận được một cú điện thoại của ông Nguyễn Văn Lưu. Sau khi tôi hỏi thì ông Lưu cho biết là ông có sự điện thoại của tôi do nhà văn Duy Lam cung cấp. Sau đó ông cho biết ông mời viết xong một bài về Nhà thơ Linh và xin thỉnh ý tôi trước khi in. Ông cũng yêu cầu là nếu tôi thuận thì xin tôi phúc đáp ngay để kịp đăng ý kiến tôi kèm với bài ông viết đang soạn cho in trên tạp chí Tân Văn. Thái độ y của ông Lưu khi tôi có cảm tình ngay với ông ta và hứa sẽ hỏi âm trong một thời gian ngắn.

Sau đó tôi nhận được qua e-mail bài “Chức Thi Văn Nghệ của nhà văn Nhà thơ Linh Nguyễn Tấn Thịnh Tam” với nội dung yêu cầu: “Xin gửi anh Nguyễn Tấn Thịnh, để anh đọc. Nếu có điều gì sai sót anh cho tôi biết để xin sửa lại. Lưu.”

Vì hứa sẽ hỏi âm nhanh, nên tôi không có thì giờ kiểm tra ngay nội dung gì ông trích dẫn. Tôi trả lời ông Lưu ngay như sau:

“Nếu có điều gì sai sót thì xin anh yêu cầu tôi thì tôi không tìm thấy lỗi nào vì bài anh viết khá công phu dựa trên những tài liệu đã công bố hoặc nhân chứng”.

Sau đó tôi nêu ý kiến là tôi không đồng ý với nội dung bài viết của ông Lưu.

Tôi đã trả lời ông Lưu bằng một thư để ông Lưu biết. Sau này để kiểm tra nội dung gì ông Lưu viết, như là sau khi tôi chỉ ra những gì ông trích dẫn với nguyên bản, nhìn thấy rõ hơn con người ông, tôi hỏi hơn là những gì ông là ch s y tôi đã đưa ra.

Chuyện ông đăng ý kiến của tôi trên Tân Văn tôi không phải.

Tôi chỉ phải ông Lưu bây giờ, nghĩa là ba năm sau (2011) khi ông cho ra cuốn sách Một

Sõ thớt vớ cái chớt cớ a Nhớt Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyán Táng Thiát
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

Thớt i Đớt Nhớt, trong chớt ờng 7 cớ a quyớt n sách vớ i bài có tiêu đớt “Ý Nghĩa vớ Cái Chớt cớ a Nhớt Linh”, ông Lớt c đã không hớt hớt i ý kiớt n tôi mà tớt đớt ờng in trong sách nhớt ờng ý kiớt n trên cớ a tôi viớt t ba năm trớt c.

Tôi cho rớt ờng ông Lớt c đã thiớt u lớt ờng thiớt n trong viớt c này. Vì sao?

Ông thiớt u lớt ờng thiớt n vì đã cớt tình lớt p lớt đánh lớt n con đen: ý kiớt n cớ a tôi là ý kiớt n đáp lớt i bài “Chúc Thớt Vãn Nghớt cớ a nhà văn Nhớt Linh” ông Lớt c viớt t 3 năm trớt c (2008), chớt không phớt i ý kiớt n vớ bài “Ý Nghĩa vớ Cái Chớt cớ a Nhớt Linh” ông viớt t 3 năm sau (2011) có nớt i dung khác vì bài viớt t đã thêm bớt t rớt t nhiớt u so vớ i bài trớt c.

Trong cuớt n sách mớt i xuớt t bớt n Mớt t Thớt i Đớt Nhớt ông Lớt c đã thêm vào mớt t chuyớt n hoàn toàn không có thớt c mà bài trớt c không có. Đó là chuyớt n ông cớt tôi, nhà văn Nhớt Linh, tớt tớt hai lớt n. Tôi xin minh xác đây là chuyớt n bớt a đớt t trớt ờng trớt n. Nớt u trong bài viớt t ba năm trớt c ông Lớt c nêu lên câu chuyớt n này thì dù không đớt c kớt tôi sớt nhớt n ra đớt m sai ớ y ngay, và chớt c chớt n sớt không có câu tôi viớt t “tôi không tìm thớt y lớt m lớt i nào”.

Nay nớt u tôi không lên tiớt ờng thì khi đớt c cuớt n sách cớ a ông Lớt c vớ i nhớt ờng ý kiớt n cớ a tôi đi kèm, đớt c giớt (không biớt t chuyớt n ông Lớt c đánh lớt n con đen) sớt tớt ờng là tôi xác nhớt n chuyớt n Nhớt Linh tớt tớt hai lớt n là có thớt c.

Đây là lý do khiớt n tôi bậy giớt buớt c phớt i lên tiớt ờng.

Tớt bài viớt t đớt u tiên ông Lớt c gớt i tôi 3 năm trớt c (2008) vớ i nhan đớt “Chúc Thớt Vãn Nghớt cớ a nhà văn Nhớt Linh” đớt n bài ông viớt t trong cuớt n sách Mớt t Thớt i Đớt Nhớt ba năm sau (2011) vớ i nhan đớt “Ý Nghĩa vớ cái chớt t cớ a Nhớt Linh” ông Lớt c đã viớt t nhiớt u bài vớ cái chớt t cớ a Nhớt Linh, mớt i lớt n viớt t là ông lớt i sớt a đớt i, tùy theo phớt n ờng cớ a đớt c giớt trong nhớt ờng bài phớt n bác.

Khi ra sách ông Lớt c thêm vào hai “bớt ờng cớt” mà ông Lớt c cho là bớt ờng cớt hiớt n nhiên đớt chớt ờng minh rớt ờng Nhớt Linh tớt tớt không phớt i là đớt chớt ờng đớt i chính quyớt n nhà Ngô nhớt Nhớt Linh đã nói trong tớt chúc thớt chính trớt 71 chớt. Hai “bớt ờng cớt” ớ y ông Lớt c đớt a vào hai bài viớt t cớ a Trớt n Vãn Bớt ờng và Lê Nguyên Phu mà ông Lớt c in tít lớt n đớt i tiêu đớt: “Tìm hiớt u ý nghĩa cớ a hai lớt n tớt tớt” (Trang 188 -Nguyớt n Vãn Lớt c-Mớt t Thớt i Đớt Nhớt) và “Bớt ờng cớt pháp lý” (Trang 189 - Nguyớt n Vãn Lớt c-Mớt t Thớt i Đớt Nhớt). Hai vớt n đớt mớt i mà ông Lớt c thêm vào năm 2011 sớt đớt c bàn tớt i ớ đớt n sau.

Ông Lớt c chia bài Ý Nghĩa Vớ Cái Chớt t cớ a Nhớt Linh ra làm bớt n chớt đớt khác nhau: Cái chớt t đớt nh trớt c cớ a Nhớt Linh, Trong phớt m vi vãn chớt ờng, Tìm hiớt u ý nghĩa cớ a hai lớt n tớt tớt và Bớt ờng cớt pháp lý. Tôi sớt bàn luớt n vớ bài viớt t cớ a ông Lớt c theo nhớt ờng chớt đớt mà ông đớt a ra.

Cái chớt t đớt nh trớt c cớ a Nhớt Linh

Trong chớt đớt này ông Lớt c muớt n nói là cái chớt t cớ a Nhớt Linh là do “cuớt c đớt i Nhớt Linh chớt ờng chớt t nhớt ờng thớt t bớt i” (chớt cớ a ông Lớt c dùng) và do căn bớt nh tâm thớt n cớ a Nhớt Linh.

Theo ông Lớt c: “Có thớt nói cuớt c đớt i Nhớt Linh lúc đó chớt ờng chớt t nhớt ờng thớt t bớt i”. (Trang 179-Nguyớt n Vãn Lớt c - Mớt t Thớt i Đớt Nhớt.) Đớt chớt ờng minh chuyớt n “chớt ờng chớt t nhớt ờng thớt t bớt i” ông Lớt c đớt a ra hai bớt ờng chớt ờng là vớ đĩnh bớt n tớt báo Văn Hóa Ngày Nay và vớ Nhớt Linh “mớt u sát” (chớt ông Lớt c dùng) TT Ngô Đĩnh Diớt m. Theo ông Lớt c chuyớt n tớt báo bớt đĩnh bớt n là viớt c thớt t bớt i thớt nhớt t cớt ờng thêm vớ mớt u sát tớt ờng thớt ờng không thành là thớt t bớt i thớt hai. Hai thớt t bớt i là nhiớt u lớt m, là “chớt ờng chớt t” lớt m, đớt khiớt n ông Nhớt Linh phớt i chớt t rớt i!

Vớ vớt đĩnh bớt n tớt báo Văn Hóa Ngày Nay, xin nói ngay tớt Văn Hóa Ngày Nay không phớt i là

Sở thuật về cái chết của Nhà Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyễn Tấn Ng Thi
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

một thuật b, nó là một thành công! Ch a có một tờ báo nào h i đó bán ch y và đ c đ c gi hoan nghênh đ n nh th . Nh ng trong ph n l c a bài vi t này tôi đã nêu rõ nguyên nhân vì sao tờ báo ph i t ý đình b n sau khi ra đ c 11 s . Tôi không mu n nh c l i đ y. Cha tôi ph i ng ng t báo vì l v n. Mà l v n vì b chính quy n c n tr nh ông Tr ng B o S n đã v ch rõ.

Chính ông L c đã xác nh n nguyên nhân t báo t đóng c a vì l v n khi ông vi t: “Tôi có h i th ng anh Duy Lam v vi c này. Anh cho bi t ông Nh t Linh có tâm s và cho bi t nh ng khó khăn v tài chánh nên ph i đình b n t báo!” (Trang 178- Nguyễn Văn L c - M t Th i Đ Nh)

Ông L c còn nêu lý do t báo t đình b n vì v n đ s c kh e c a Nh t Linh. Ông vi t: “Tình c , may m n thay, tôi tìm đ c m t tài li u, m t m nh gi y nh kèm trong Văn Hóa Ngày Nay s 9 do m t thân h u, anh Nguyễn Th Toàn Hoa Th nh Đ n g i cho trong đó có lá th cáo l i đ c gi c a nhà văn Nh t Linh. Nhà văn Nh t Linh cho bi t vì lý do s c kh e, ông đã b n a ch ng công vi c...”

Tôi không bi t là ông L c có lá th c a cha tôi vi t y trong tay hay không (không th y ông L c ch p l i đ minh ch ng), nh ng gi th có th t thì cũng không có gì l . N u không n i c lý do s c kh e ch ng l trong th g i đ c gi Nh t Linh l i đ t giác chính quy n làm khó đ nh s th t đã x y ra hay sao?

Nh tôi đã vi t t ph n tr c, v đình b n t Văn Hóa Ngày Nay là k t qu c a s xâm ph m quy n t do ngôn lu n c a ch đ nhà Ngô mà cha tôi là n n nhân tr c ti p.

Còn v Nh t Linh “m u sát” TT Ngô Đình Di m là chuy n gì đ y? Ông L c vi t: “Khi hai phi công ném bom dinh TT Ngô Đình Di m mà theo nhi u ng i, đã có trong tay đ bi t gi gi c trong dinh. Nh ng đ n phút chót m t qu bom c a phi công Nguyễn Văn C đã không n . Vai trò ông Nh t Linh trong v ném bom này nh th nào? Làm chính tr đ i l p thì khác. Nh ng dính dáng vào m t v m u sát thì có b ng ch ng rõ r t t ch thu đ c trong nhà Hoàng C Th y, chính quy n nào cũng mang ra x t i.” (Trang 179, Nguyễn Văn L c - M t Th i Đ Nh)

Tôi th y chuy n ông L c nói r t khó hi u. Nh ông L c k đ n trên, Nh t Linh dính líu vào v ném bom dinh t ng th ng c a phi công Nguyễn Văn C (x y ra ngày 27 tháng 2 năm 1962) và b ng ch ng rõ r t t ch thu đ c trong nhà Hoàng C Th y. B ng c gì?

Cũng trong bài vi t (trang 191), ông L c l i đ a ra m t trích đ n khác nói đ n ch ng c công an t ch thu nhà ông Hoàng C Th y liên quan đ n v đ o chánh h t 1960: “Xin trích đ n l i ý ki n c a ông Tr n Kim Tuy n v v n đ này trong sách Nh ng huy n tho i và s th t v ch đ Ngô Đình Di m nh sau: ‘Theo bác sĩ Tuy n, khi còn ng i t i ch c, ông có h a v i các chính khách b b t sau cu c đ o chánh h t 1960 r ng h đ c th v là xong, không còn ph i lo l ng gì n a, ngo i tr nh ng tr ng h p nh bác sĩ Phan Quang Đán thì không k . Nh ng có đ i u tai h i là h i đó ng i M cũng nh ng i trong n c c l m t ng r ng các chính khách b b t vì đ a ra tuyên ngôn Caravelle, mà không phân bi t r ng h b b t vì có tên trong danh sách mà công an t ch thu đ c nhà ông Hoàng C Th y’ (Trang 191, Nguyễn Văn L c - M t Th i Đ Nh)”.

Tôi không nghe ai nói ho c báo chí đ c p đ n vi c Nh t Linh dính líu vào v b bom dinh đ c l p ngày 27-2-1962 c a phi công Nguyễn Văn C . Không có trát tòa nào đòi Nh t Linh trình đ n v v m u sát t ng th ng c . Tôi cũng không nghe ai nói ông Hoàng C Th y dính líu vào

Sự thật về cái chết của Nhà Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyễn Tấn Thịnh
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

chuyện bom ngày 27-2-1962 mà chúng nghe ngóng thì ta nói đến ông Hoàng Cơ Thạch dính líu đến bí mật 11-11-1960.

Để tìm hiểu sự thật về vụ ném bom Dinh Độc Lập ngày 27-2-1962, tôi có gửi email hỏi ông Nguyễn Liên Huân sống ở San Jose, CA, là người biết rõ nội vụ, thì được ông trả lời như sau: “Nhà Linh không có dính dáng gì với vụ ném bom Dinh Độc Lập. Vụ ném bom Dinh Độc Lập do Nguyễn Văn Lộc, mặt lãnh đạo QĐN ở Bắc là cha của phi công Nguyễn Văn Cơ. Nguyễn Văn Cơ và Phạm Phú Quốc là bạn. Khi thoát bị Cơ lái phi cơ qua Miên, ông Lộc đi đến gặp bạn trốn qua Miên đến sau vụ đảo chánh 11/63 mới về. Diễm nhận có hai đứa em nhỏ của Cơ dù chúng chỉ là học sinh. Vụ này chỉ có hai người là cha con ông Lộc, giới chót Cơ mới rời Quốc tham gia. Sau vụ đảo chánh 11/60 thoát bị Diễm tặng công an mặt về theo dõi các chánh khách. Mặt về Ngô Đình Cơ nên do Ngô Trường Hữu chỉ huy vào Sài Gòn tặng công an theo dõi, do đó ông Lộc không dám tiếp xúc nên không thể nào ông Nhà Linh biết vụ này.

Tài liệu trong nhà luật sự Thạch là tin báo đã t. Lúc ấy bạn có thì báo chí đã đăng lên và nhà là khi xưa vụ đảo chánh không hề nhắc đến tài liệu này. Nếu có thì Lê Nguyên Phu đã đưa ra chứng cứ và làm bằng chứng để kết tội. Đó là tin Ông Lộc báo đã t...” Tôi biết ông Lộc chỉ chuyện lịch sử, ông Lộc không làm đâu. Ông Lộc chỉ cần báo ra chuyện Nhà Linh dính líu vào vụ ném bom (27-2-1962) thoát bị là để gán cho Nhà Linh thoát bị nhu cầu nhu cầu một chút, “chúng chết” một chút. Nếu chỉ có mặt về báo Văn Hóa Ngày Nay báo đình bạn thoát bị thì chỉ là ông Lộc viết “Có thể nói cuộc đời Nhà Linh lúc đó chúng chết một thoát bị” à!

Tuy Nhà Linh không dính dáng vào vụ mưu sát TT Ngô Đình Diễm nhận ông Lộc báo đã t nhưng có thể giới thiệu Nhà Linh có dính dáng thì đã sao? Nguyễn Thái Học và 12 liệt sĩ phải lên đường đến Yên Bái vì mưu sát Tây thuộc dân. Bao nhiêu người yêu chúng ta do dân chỉ hiện đang bị giam cầm ở Việt Nam để mang tội chúng ta phá chính phủ. Gần đây các nước Algeria, Libya, Egypt, Syria... nổi lên phong trào dân chúng phá chính phủ lật đổ các lãnh đạo cầm tài. Hành động của Nhà Linh nếu ông có dính líu vào việc chúng ta chính phủ thì có khác gì cấu trúc người trên thế giới yêu chúng ta do tranh đấu cho công bằng và tự do?
Mặt đến khác ông Lộc viết: “...tôi mang ý nghĩa để chỉ sự sống vì không tìm thấy trong đời sống mặt ý nghĩa gì khi đã đi tiếp tục sống nữa. Tôi nhớ vậy là mặt là chuyện tôi hiểu khi không còn có sự lựa chọn nào khác. Nhà Linh đã thế” (Trang 177 Nguyễn Văn Lộc - Mặt Trời Đỏ Nhà).

Ở đây tôi thấy ông Lộc hết sức sai lầm khi cho rằng nguyên nhân của tất cả là không tìm thấy trong đời sống mặt ý nghĩa nào khi đã đi tiếp tục sống. Nhớ vậy là ông phải nhận tất cả những danh nhân trong lịch sử đã thế để báo về danh dự, bao nhiêu chiến sĩ đã thế vì không muốn lọt vào tay địch như Phan Thanh Giản, nhà Hoàng Diễm, nhà tướng Nguyễn Khoa Nam, tướng Lê Văn Hưng... và rất nhiều khác mà tôi không thể liệt kê ra hết.
Nhưng cái thế đó người ta gọi là tuấn kiệt. Cái chết của Nhà Linh, vụ đảo báo về danh dự, vụ đảo tranh đấu cho lý tưởng, cũng là mặt hành động tuấn kiệt.
Nhưng ông Nhà Linh là người khôn ngoan, ông không dùng chuyện thế để nói về cái chết của ông (có thể ông tiên đoán sự có người như ông Lộc để nhận nghĩa thế để chúng ta nghĩa với chán đời), ông cũng không kêu gọi coi cái chết của mình là mặt hành động tuấn kiệt, nên trong lá thư tuy thế mặt ông viết: “Tôi thế hiểu mình để cần cáo nhà người ngóng chờ thế lên mặt thế do”.

Sự thật và cái chết của Nhật Linh (K 2)

Tác Giả: Nguyễn Thị
Thứ Bảy, 04 Tháng 2 Năm 2012 07:21

Ngoài ra ông L c còn có những lập luận rất mâu thuẫn. Để chứng minh Nhật Linh hay mình không phải vì bất mãn với chế độ tài sản nhà Ngô mà vì bệnh tâm thần và “thật bởi chế độ” ông L c đã vẽ ra hai con người Nhật Linh hoàn toàn trái ngược nhau. Một mặt Nhật Linh bệnh tâm thần, chán đời, không thích sống, lúc nào cũng chăm chăm đòi tử. Mặt khác Nhật Linh hằng hái tham gia hoạt động văn hóa báo chí, tham gia hoạt động chính phủ, tham gia các việc bom “máu sát” tình thế!

Có thể nào một người bệnh tâm thần thực sự cu c đời không đáng sống lại tham gia vào những hoạt động đòi hỏi rất nhiều khả năng cũng như năng lực như thế?

Bàn đến chuyện bệnh tâm thần của Nhật Linh, ông L c viết: “Thật bởi chế độ ông thì nhiều, trải dài trong suốt cuộc đời làm chính trị khi ông bệnh căn bệnh trầm uất triền miên. Depressive psychosis với ba giai đoạn phát triển tuôn từ chế độ bệnh tự Suicidal ideation, suicidal planning và cuối cùng suicidal attempt. Tỷ lệ tình trạng sang kế hoạch và sau cùng là thi hành.” “Bệnh tâm thần của Nhật Linh là có thật. Nhưng ít ai trực tiếp nói tình ra. Không muốn nói ra và còn muốn giấu giếm.” (Trang 179, Nguyễn Văn L c - Mặt Thở Đốt Nh)

Trong đoạn này ông L c nói rất vu vơ! Ông nói bệnh tâm thần của Nhật Linh có thật nhưng ít ai nói ra, không biết ông muốn nói “ai” là “ai” hay ông muốn ám chỉ gia đình tôi và bệnh bè của Nhật Linh, chúng tôi, những người chung quanh Nhật Linh? Chúng tôi “ai” cũng biết là Nhật Linh không bệnh tâm thần qua cuộc đời 40 năm hoạt động văn học và chính trị của ông. Nếu chúng tôi biết Nhật Linh không có bệnh tâm thần mà chúng tôi cứ nói ra là Nhật Linh bệnh tâm thần hóa ra đâu óc chúng tôi có vấn đề à?

Một trích đoạn khác của ông L c dùng để nói về bệnh trầm uất của Nhật Linh: “Ngay từ khi còn làm báo Phong Hóa, Tú M đã ghi nhận như sau: Tâm thần bệnh giao động nhiều, gần như bệnh. Cần phải đi dưỡng bệnh. Đó là những dấu hiệu có tính cách tiên báo trầm uất”. (Trang 180, Nguyễn Văn L c - Mặt Thở Đốt Nh)

Nếu ông L c cho rằng “tâm thần bệnh giao động” là dấu hiệu báo trầm uất của bệnh tâm thần thì có lẽ “ho” là dấu hiệu báo trầm uất của bệnh ho lao, và “khó thở” là dấu hiệu báo trầm uất của bệnh ung thư phổi! Bệnh bệnh như thế thì ai cũng bệnh hơn hết!

Cái tên “Nhật Linh, mặt cái chết như sống” mà ông L c nêu ra nay tôi xin đời ra là “Nguyễn Văn L c, mặt ý nghĩ như sống” vì tôi thấy đúng hơn!

Ông L c có sống như khi viết. Để như khi viết và bắt đi bắt đầu: “Nhật Linh bệnh tâm thần. Nhật Linh tự tử vì bệnh tâm thần”. Vì như khi viết mà ông chứng nhìn thấy một khoàng rớt hụp, những con người bắt hai mặt chế độ thực hiện như trầm uất.

Ông để các tài liệu mà ông trích đoạn qua con mắt của con người: chế độ nhìn thấy trong khoàng như những gì có lẽ minh chứng như khi của ông, và chế độ không nhìn thấy một khoàng mệnh mệnh của sự thật ngoài tầm con mắt của con người vì chúng bắt lỗi cho lập luận của mình.

Ông L c thừa biết cái lỗi nghiên cứu quái đời qua bài “Ý Nghĩa Cái Chết của Nhật Linh” là thiêu đốt những ông viết làm. Để chế độ nào đã khi ông làm như vậy, tôi thấy sự không hiểu và xin những nghi vấn này cho đời gi.

(Còn tiếp)